JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GEORGIOS COSMAS
17 päivänä lokakuuta 1995 *

1. Komissio vaatii EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan perusteella nostamassaan kanteessa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta on rikkonut sille kuuluvaa velvoitetta saattaa vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/33/ETY [1] ja hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/34/ETY [2] (jäljempänä direktiivit) osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

2. Direktiivin 92/33 25 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

Direktiivin 92/34 26 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

3. Edellä mainittujen määräaikojen kuluttua umpeen 12.3.1993 komissio osoitti Italian

* Alkuperäinen kieli: kreikka.

1 — EYVL L 157, s. 1.

2 — EYVL L 157, s. 10.

hallitukselle virallisen huomautuksen, jossa se kiinnitti huomion siihen, että se ei ollut saanut tuohon päivään mennessä ilmoitusta toimenpiteistä näiden direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä eikä sillä ollut käytettävissään muita tietoja. Komissio kehotti Italian hallitusta esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajan kuluessa virallisen huomautuksen vastaanottamisesta.

4. Komissio antoi 1.6.1994 perustellun lausunnon, jossa se kehotti Italian tasavaltaa ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin direktiivien täytäntöönpanemiseksi kahden kuukauden määräajassa lausunnon tiedoksisaannista.

5. Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle Italian tasavallan Euroopan unionin pysyvän edustuston 20.9.1994 päiväämässä kirjeessä, että menettelyt näiden kahden direktiivin täytäntöönpanemiseksi oli aloitettu.

6. Komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen 4.4.1995 yhteisöjen tuomioistuimeen jättämällään hakemuksella.

7. Italian tasavalta ei kiellä jättämässään vastineessa, ettei se ole ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Se toteaa vain, että lain nro 146/94 (vuoden 1993 yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa koskeva laki) 4 pykälässä säädetään, että kyseisten direktiivien täytäntöönpano toteutetaan asetuksella, ja että näitä kahta direktiiviä koskeva täytäntöönpanoasetus on valmisteilla maatalous-, ravitsemus- ja metsäasioita hoitavassa ministeriössä, joka on lähettänyt asetusluonnoksen Consiglio di Statolle lausunnon antamista varten. Yhteisön oikeuden saattaminen osaksi Italian oikeusjärjestystä on siis välittömästi toteutumassa. Komissiolle ilmoitetaan asianmukaisesti heti, kun asetus on julkaistu *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*ssa, jotta komissio voi saattaa kyseisen menettelyn päätökseen.

8. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä säädöksiin, toimintatapoihin tai oloihin vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut EY:n perustamissopimuksessa ja yhteisön direktiiveissä asetettuja velvoitteita ja määräaikoja. [3]

9. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on todettava, että koska Italian tasavalta ei ole saattanut direktiivejä osaksi kansallista oikeusjärjestystään, komission väite jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä on perusteltu.

3 — Ks. asioissa komissio v. Espanja (asia C-147/94, tuomio 6.4.1995, Kok. 1995, s. I-1015, 5 kohta) ja komissio v. Kreikka (asia C-259/94, tuomio 6.7.1995, 5 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) annetut tuomiot.

10. Kanteessa väitetään lisäksi, että jäsenyysvelvoitteita on laiminlyöty, koska komissiolle ei ole ilmoitettu direktiivien täytäntöönpanemisen edellyttämistä toimenpiteistä. Vaikka kannetta tulkitsemalla voitaisiinkin todeta, että komissio vaatii toteamaan myös tämän viimeksi mainitun jäsenyysvelvoitteen laiminlyönnin, tämän kysymyksen tutkiminen ei ole tarpeen, koska Italian tasavalta ei ole missään tapauksessa ryhtynyt tarpeellisiin toimenpiteisiin säädetyssä määräajassa. [4]

11. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin:

1) toteaa, että koska Italian tasavalta ei ole saattanut voimaan säädetyssä määräajassa vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/33/ETY ja hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/34/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, se ei ole noudattanut direktiivin 92/33 25 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 92/34 26 artiklan 1 kohdan eikä EY:n perustamissopimuksen mukaan sille kuuluvia velvoitteita.

2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

4 — Ks. myös asiassa komissio v. Italia annettu tuomio (asia C-303/93, tuomio 18.5.1994, Kok. 1993, s. I-1901, 6 kohta); asiassa komissio v. Kreikka annettu tuomio (C-365/93, tuomio 23.3.1995, Kok. 1995, s. I-499, 12 kohta); em. asiassa komissio v. Espanja annettu tuomio, 7 kohta.